

III. XẢ THỌ CÁC GIỚI

Ý nghĩa của thọ:

1. Ngăn ngừa chẳng phải đoạn trừ nghiệp hoặc.

2. Vì sinh phước chứng ngộ pháp thân. Kinh giới ghi: Giới làm cho thân thanh tịnh, định làm tịnh tâm, huệ lắng trong phiền não. Nếu huệ không tỏ thì không trừ được phiền não. Nếu không chánh định thì ánh sáng huệ không phát, nếu không giới cấm thì chánh định không thành. Các bậc Thánh nhân nghiệp hoặc đã hết mà vẫn trì giới cấm vững chắc như kim cương. Ba giáo nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

Công đức đúng ra chẳng phải một, nhưng vì giới cấm không thường phân ra nhiều phẩm, từ trước đến nay, nếu thời gian thích hợp đối với

Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

Ra năm khoa:

1. Tam quy.
2. Năm giới.
3. Tám giới.
4. Mười giới.
5. Giới cụ túc.

Người thọ giới có bảy bậc tức là bảy chúng, sẽ nói đầy đủ ở chương sau).

1. Pháp thọ Tam quy: Phật, Pháp và Tăng là chỗ quy y chân chánh, hay sinh phước trí, hay được che chở. Hết lòng quy y thì ra khỏi bốn cõi ma. Nhiều luật ghi: Vì Tam bảo là chỗ trở về, muốn khiến cứu hộ không được xâm phạm. Kinh Niết-bàn ghi: Quy y thì biết rõ vượt khỏi ách nạn, xa lìa đường tà nên nêu làm đầu. Đức Phật nghĩa là pháp thân thanh tịnh, hai trí hiển chứng thành lập năm phần. Pháp là diệt đế. Tăng là đệ nhất nghĩa đế. Tăng ở trong cảnh này thành tâm quyết định, cung kính, hướng đến Tăng thọ không nghi ngờ. Hai thầy trao hết lòng thọ nhận rõ ràng mới thành.

Con tên là... suốt đời quy y Phật, quy y Pháp và quy y Tỳ-kheo Tăng (nói ba lần). Con tên là... suốt đời đã quy y Phật, quy y Pháp và đã quy y Tỳ-kheo Tăng rồi (nói ba lần).

2. Pháp thọ năm giới: Thật hy hữu khó có thể đo lường công đức. Kinh ghi: Đức Phật dạy A-nan: Nếu Đức Như Lai đầy khắp trong ba ngàn đại thiên thế giới như đem lúa, mì, tre, lau hoặc người tứ sự cúng dường đầy đủ hết hai vạn năm, sau khi các Đức Phật kia-diệt độ, mỗi vị đều xây tháp rồi lại đem các loại hương hoa cúng dường. Phước ấy tuy nhiều nhưng không bằng công đức có người dùng tâm thuần tịnh quy y Phật, Pháp và Tăng thì trăm phần không bằng một, ngàn phần trăm ngàn cho đến toán số thí dụ cũng không thể bằng được. Lại thực hành mười giới thiện trong chừng khoảnh khắc gảy móng tay thì phước đức thù thắng hơn người trước nhiều. Một ngày một đêm thọ trì tám giới, hoặc suốt đời thọ trì năm giới, hoặc giới Sa-di hoặc giới Sa-di-ni, hoặc giới Thức-xoa-ma-na, hoặc giới Tỳ-kheo và Tỳ-kheo-ni thì phước thù thắng hơn trước không thể ví dụ. Nhưng trước khi thọ giới cần phải hỏi cận kề. Cho nên kinh Thiện Sinh ghi: Ông không ăn trộm vật của Tăng hiện tiền chứ? Đối với lục thân của Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni chỗ hành hạnh bất tịnh, cha mẹ, chị em có bệnh thì bỏ đi. Không đánh mất sự phát tâm Bồ-đề của chúng sinh. Hỏi đầy đủ như vậy rồi, nếu trả lời không thì

nên thuyết pháp khai mở đạo tâm cho họ, để họ sinh lòng tin ưa. Trong luận Đại Trí Độ là thời hạn quy định trọn đời nghĩa là năm giai đoạn một phần, phần ít phần nhiều và tất cả đoạn dâm. Trong luận Câu Xá có năm loại hạn định không phát khởi luật nghi. Giáo đã được ứng hợp với căn cơ thì chỉ hành dụng. Kinh A Hàm ghi: Trước khi thọ giới phải sám hối tội rồi sau đó mới cho thọ.

Con tên là... quy y Phật, quy y Pháp và quy y Tăng, suốt đời làm Ưu-bà-tắc. Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác là Thế Tôn của con (nói ba lần). Con tên là... quy y Phật, quy y Pháp và quy y Tăng, suốt đời làm Ưu-bà-tắc. Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác là Thế Tôn của con (Thưa Ba lần rồi đắc giới xong nên nói tương cho họ).

Suốt đời không được sát sinh là giới của Ưu-bà-tắc. Người có thể thọ trì được không?

Đáp: Có thể thọ trì.

Suốt đời không được trộm cắp là giới của Ưu-bà-tắc. Người có thể thọ trì được không?

Đáp: Có thể thọ trì.

Suốt đời không được tà dâm là giới của Ưu-bà-tắc. Người có thể thọ trì được không?

Đáp: Có thể thọ trì.

Suốt đời không được nói dối là giới của Ưu-bà-tắc. Người có thể thọ trì được không?

Đáp: Có thể thọ trì.

Suốt đời không được uống rượu là giới của Ưu-bà-tắc. Người có thể thọ trì được không?

Đáp: Có thể thọ trì.

Như kinh Ưu Bà Tắc Ngũ Giới Tướng đã nói và có sáu trọng, hai mươi tám khinh. Như kinh Thiện Sinh... đã nói rõ. Nhưng cần phải phát nguyện dẫn hạnh khiến tăng trưởng thể. Nhưng có kinh lại nói: Chỉ có trì giới không phát nguyện thì được phước ít. (Dẫn cái xưa để chứng minh).

3. *Pháp thọ tám giới*: Kinh Thiện Sinh, Tăng Nhất A Hàm ghi: Đức Phật bảo các Ưu-bà-tắc, vào ngày mồng tám hay ngày mười lăm nên đến Trưởng lão Tỳ-kheo thọ tám giới. Trong luận thì nói cho phép chung cả năm chúng thọ, nếu khi không có người thì tự thọ cũng được. Trong luận Thành Thật: Năm giới, tám giới đều chung cả thời gian dài, ngắn hoặc một năm, một tháng, nửa ngày, nửa đêm, thọ thêm hay giảm bớt đều đắc giới pháp.

Con tên là... đã quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng rồi làm Ưu-bà-tắc tịnh hạnh (một ngày, một đêm, tùy theo thời gian dài hay ngắn để thừa), làm Ưu-bà-tắc tịnh hạnh. (nói ba lần)

Con tên là... đã quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng rồi làm Ưu-bà-tắc tịnh hạnh (nói ba lần). Như chư Phật suốt đời được không sát sinh. Người một ngày một đêm không sát sinh, có thể giữ được không? Đáp: Có thể được. Như vậy không được trộm cắp, không được tà dâm, không được nói dối, không được uống rượu, lia bỏ hoa hương, anh lạc và dầu thơm xoa thân, từ bỏ giường tòa cao tốt, từ bỏ chơi âm nhạc hay cố ý đến xem nghe, không ăn phi thời (tất cả đều hỏi, đáp như trên). Nhưng có chỗ lấy tám giới trước là giới, còn lia phi thời thực là trai; hoặc lấy bảy giới trước gộp lại với giới thứ tám thành bảy giới, còn ăn phi thời là giới thứ tám.

4. Pháp thọ mười giới: Từ đây trở ra ba phẩm sau là giới của người xuất gia, nhưng việc lợi ích của xuất gia khó có thể nói được. Kinh Xuất Gia Công Đức ghi: Công đức của người xuất gia cao như núi Tu-di, sâu như biển lớn, rộng như hư không, ánh sáng vô lượng, vô biên gấp ngàn lần mắt người. Luật Tăng Kỳ ghi: Một ngày xuất gia tu phạm hạnh diệt được sự khổ đau nơi đường ác trong hai mươi kiếp. Kinh Đại bi dạy: Nếu dùng bốn tấc cà-sa đeo vào thân thì có năm loại công đức, ở trong kiếp xuất hiện sẽ chứng được thánh quả ba Hiền. Nếu phạm tội làm chướng ngại xuất gia thì rất nặng, trong giáo pháp rất rõ không cần gì phải nêu ra đây.

Trước nói tác pháp nuôi chúng: Theo trong pháp thọ giới. Nếu người trao giới Cụ túc, độ Sa-di làm người, y chỉ đều phải đủ những phẩm chất công đức, nghĩa là thành tựu giới, thành tựu oai nghi, sợ hãi một tội nhỏ, đa văn, có khả năng thọ trì những lời Đức Phật dạy, khéo tụng hai bộ luật, phân biệt nghĩa lý, biết dạy tốt đệ tử tăng giới, tăng tâm và tăng tuệ. Có trừ sự nghi hoặc cho đệ tử. Có khả năng sai người trừ, biết trị bệnh cho đệ tử, hay sai người trị. Có khả năng dạy đệ tử bỏ tà kiến ác hay có thể sai người khác dạy xả bỏ. Có khả năng đưa đệ tử từ quốc độ khác về hay sai người khác đưa về. Hoặc đủ mười tuổi hạ, trái phạm Đột-kiết-la. Trong Ni giới ghi: Tỳ-kheo-ni tuy đủ mười hai tuổi hạ mà có bệnh không hiểu biết, không thể học giới. Đức Phật dạy: Cho phép Tỳ-kheo-ni bạch Nhị yết-ma rồi sau đó mới nuôi chúng. Tỳ-kheo cũng chuẩn theo nghĩa Ni nên làm như vậy. Lại trong luật Tứ Phần: Khi các Tỳ-kheo tự tiện độ người mà không biết dạy dỗ nên phạm các lỗi lầm. Đức Phật dạy: Cho phép Tăng cho phép người thọ

giới Cụ túc nhưng phải bạch Nhị yết-ma rồi mới nuôi. Y chỉ, Sa-di cũng như vậy. Văn ghi: Nên đến trong Tăng cởi giày dép, để lộ vai bên phải, quỳ xuống chấp tay thưa như sau:

Đại đức Tăng lắng nghe! Tôi Tỳ-kheo tên là... đã đủ mười tuổi hạ muốn nuôi chúng điệu. Nay tôi đến trong Tăng xin yết-ma nuôi chúng. Cúi xin Tăng cho tôi làm yết-ma nuôi chúng (xin Ba lần như vậy). Đức Phật dạy: Các Tỳ-kheo nên trừ lượng, tìm hiểu kỹ, Tỳ-kheo này có khả năng nuôi chúng được không? Nếu không được thì không nên cho yết-ma, nếu có khả năng thì nên cho yết-ma.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo tên là... đã đủ mười tuổi hạ, muốn nuôi người... làm chúng, đến trong Tăng xin yết-ma nuôi chúng. Nay Tăng cho phép làm yết-ma nuôi chúng. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo tên là... đã đủ mười tuổi hạ, muốn nuôi người... làm chúng, đến trong Tăng xin yết-ma nuôi chúng. Nay Tăng cho phép làm yết-ma nuôi chúng. Các trưởng lão nào đồng ý thì im lặng, vị nào không đồng ý thì xin nói ra.

Tăng đã cho phép Tỳ-kheo tên là... làm yết-ma nuôi chúng rồi. Tăng đồng ý vì im lặng. Nay tôi xin ghi nhận như vậy.

Pháp độ Sa-di: Trong Luật ghi: Cho phép độ thiếu nhi bảy tuổi, tuổi có thể đuổi quạ được. Luật Tăng Kỳ ghi: Nếu người quá mười bảy tuổi mà vẫn chưa đi được thì không được độ, nếu có khả năng tu tập các nghiệp cũng nên cho xuất gia và nói những việc khổ với họ: ăn một bữa, ở một chỗ, ngủ ít thức nhiều. Nếu người nào có khả năng thì nên độ. Luật này nếu muốn độ người phải đi đến từng phòng Tăng đánh lễ, tự xưng tên để Tăng biết hết. Theo luật Tứ Phần làm hình pháp hỏi hai lần, đơn bạch yết-ma độ, nghi thức ở trong Sao không cần thuật lại.

Pháp chính thức thọ mười giới:

Con tên là... quy y Phật, quy Pháp và quy y Tỳ-kheo Tăng. Nay con xuất gia làm Sa-di với Đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, Hòa thượng hiệu là... (nói ba lần).

Suốt đời không được sát sinh là giới của Sa-di, người có thể thọ trì được không?

Đáp: Được.

Suốt đời không được trộm cắp, không được tà dâm, không được nói dối, không được uống rượu, không được ca múa vui chơi âm nhạc, không được cố ý đến xem nghe, không được đeo hoa xức nước hoa trên thân, không được ngồi giường cao rộng lớn, không được nhận giữ vàng

bạc và tiền, (đều hỏi đáp như trên. Theo kinh thỉnh Tăng phước điền. Sa-di nên biết năm đức mười số).

5. *Pháp thọ đại giới*: Giới là chiếc thuyền vượt qua biển sinh tử, định huệ làm nền tảng, ba thân bốn trí đều nương vào đó. Cần phải duyên pháp tương ứng xứng giáo cụ túc, chỉ một chút trái phạm phẩm giới thì không sinh. Nhưng duyên buộc rất nhiều đâu có thể nêu ra bề bộn. Nay chỉ nêu đại khái năm điều như pháp:

a. Người có khả năng thọ như pháp. Trường hợp này có năm loại:

- Đúng là người.
- Các căn đầy đủ.
- Thân khí thanh tịnh.
- Đủ tướng xuất gia.
- Đạt được ít pháp.

b. Đối cảnh như pháp. Trường hợp này có bảy loại:

- Là kết giới thành tựu.
- Có thể tác pháp Tăng.
- Đầy đủ Tăng số.
- Kết hợp ở trong nội giới.
- Yết-ma như pháp.
- Tư duyên đầy đủ.
- Trong thời pháp Phật.

c. Phát tâm xin thọ giới.

d. Tâm cảnh tương ứng.

e. Việc thành tựu rốt ráo: Nghĩa là từ khi thỉnh sư cho đến khi thọ giới xong, trước sau không thiếu thành tựu đủ sự, trong lúc chính thức trao giới cần phải đủ chín pháp:

- Pháp thỉnh Hòa thượng: Luật ghi: Các Tỳ-kheo không có Hòa thượng, A-xà-lê nên oai nghi không hợp, không buộc niệệm hiện tiền, không khéo hộ các căn khi vào thôn xóm khát thực, lớn tiếng phát ngôn bữa bãi bị chê cười. Lại có Tỳ-kheo bệnh không có người chăm sóc do đó bị chết. Về mười điều lợi ích, từ nay trở đi Đức Phật cho phép Tỳ-kheo có Hòa thượng. Hòa thượng tự nhiên sinh tâm yêu thương đệ tử như con, đệ tử sinh tâm kính trọng Hòa thượng như cha. Khuyến bảo dạy dỗ kính nhường vui vẻ với nhau làm cho pháp Phật tăng trưởng, trụ thế lâu. Vị Hòa thượng được thỉnh cần phải có đủ phẩm chất là thành tựu oai nghi, sợ tội lỗi, đa văn, tụng hai bộ luật, khéo dạy đệ tử tăng giới, tâm, tuệ, có khả năng dứt sự nghi ngờ cho đệ tử, trị bệnh khiến bỏ tà kiến, biết quốc độ, hoặc đủ mười hai tuổi hạ. Luật có nhiều cách

không thể nói hết được. Độ Sa-di hoặc cho y chỉ cũng như vậy. Pháp biệt hành kia như trong luật đã nói rõ. Cách thỉnh pháp nên để lộ vai bên phải, cởi giày dép, quỳ xuống chấp tay thưa thỉnh như sau:

Con tên là... nay cầu thầy làm Hòa thượng. Thầy vì con làm Hòa thượng. Con rất vui khi được thầy làm Hòa thượng để con được thọ giới Cụ túc (Nói ba lần). Hòa thượng nên đáp: Có thể được. Hoặc nói: Sẽ làm giáo thọ cho ông. Hoặc nói: Chớ buông lung. (Hai vị A-xà-lê cũng thỉnh như vậy).

- Dẫn người thọ giới: Đức Phật dạy: Nên dẫn người thọ giới đến bên ngoài giới đàn chỗ mắt thấy tai không nghe.

- Pháp sai giáo sư: Hòa thượng nên nói với thầy yết-ma: Nay trưởng lão làm yết-ma. Lại nói với thầy giáo thọ: Nay trưởng lão làm thầy giáo thọ. Sai như vậy xong, thầy yết-ma nói:

Đại đức Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị hiệu là... thọ giới Cụ túc, vị hiệu là... làm thầy giáo thọ. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

- Giáo thọ kiểm: Thứ nhất hỏi Hòa thượng. Thứ hai hỏi người thọ giới. Trước khi hỏi Hòa thượng nên đứng dậy đến trước Hòa thượng hỏi: Đã độ người này chưa? Nếu nói chưa thì nên nói: Trước độ người này chưa? Nếu nói đã độ thì nên nói: Làm Hòa thượng chưa? Nếu nói chưa thì nên nói: Vì người này làm Hòa thượng. Nếu nói rồi thì nên hỏi: Đệ tử có y bát đầy đủ chưa? Nếu nói chưa có đủ thì nên chuẩn bị y bát đầy đủ cho đệ tử. Nếu nói đủ rồi thì nên hỏi: Là tự có hay mượn của người khác? Nếu nói mượn của người khác thì nên bảo trả lại. Nếu tự có thì đến dạy người thọ giới:

Người chớ sợ hãi, lát nữa ta dẫn người đến chỗ thù thắng. Chiếc nào là Tăng-già-lê, chiếc nào là Ưu-đà-la-tăng, chiếc nào là An-đà-hội? Nếu nói không hiểu thì nên dạy giới cho họ. Nên cho ba y bát. Nếu trước không cùng biết thì không nên lúc mây sương u ám chỉ dạy. Khi mặc nên kín thân- không bệnh nặng chứ? Lại hỏi:

Người hãy lắng nghe! Nay chính là lúc cần nói lời chân thật. Nay ta hỏi người: Nếu thật thì người trả lời thật, không thật thì nói không thật. Luật Tăng Kỳ ghi: Nếu người trả lời không thật là lừa dối trời, ma, Phạm, Sa-môn, Bà-la-môn, chư Thiên, thế nhân, cũng lừa Như Lai và chúng Tăng, tự phạm tội lớn.

Người không giết cha chứ? Người không giết mẹ chứ? Người không giết A-la-hán chứ? Người không phải với tâm ác làm thân Phật chảy máu chứ? Người không phá hòa hợp Tăng chứ? Người không xâm

phạm Tỳ-kheo-ni chứ? Người không phải phi nhân chứ? Người không phải súc sinh chứ? Người không phải huỳnh môn chứ? Người không phải nhị hình chứ? Người không tự tạo đầu tự xưng Tỳ-kheo chứ? Người không bỏ nội ngoại đạo chứ? Người không làm Tăng xuất gia trì giới không đầy đủ chứ?

Nếu trả lời không thì nên nói: Người có những căn bệnh như các, hủi, ung thư, can tiêu, điên cuồng, lậu nhiệt, phù thũng không? Người không phải là người mắc nợ chứ? Người không phải là người của quan chứ? Người không phải là đầy tớ chứ? Người đủ hai mươi tuổi chưa? Y bát có đầy đủ không? Hòa thượng đã nhận lời thỉnh chưa? Người tên gì? Hòa thượng của người hiệu gì? Cha mẹ của người có cho phép không? Người muốn thọ giới Cụ túc không? (Hỏi và đáp như vậy). Lại nói: Khi vào trong chúng cũng hỏi người như vậy, người cũng nên trả lời thật.

- Pháp gọi vào chúng: Giáo thọ sư nên trở vào trong giới đàn đứng nói với thầy Yết-ma: Tôi đã chỉ dạy người này như pháp rồi. Thầy yết-ma nên tác bạch:

Đại đức Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị Hòa thượng hiệu là... thọ giới Cụ túc. Vị... đã chỉ dạy như pháp rồi, nên sai dẫn vào. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

- Dạy xin giới: Giáo thọ sư nên dẫn đến trong Tăng, theo thứ tự đánh lễ Tăng, rồi hướng đến thầy yết-ma để lộ vai bên phải, quỳ xuống chấp tay, giáo thọ sư dạy xin giới:

Đại đức Tăng lắng nghe! Con tên là... cầu vị Hòa thượng hiệu là... thọ giới Cụ túc. Nay con đến Tăng xin thọ giới Cụ túc, cúi xin Tăng thương xót tế độ con (Nói ba lần, rồi giáo thọ sư trở về chỗ cũ).

- Pháp giới sư hỏi bạch: Thầy yết-ma nên tác bạch:

Đại đức Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị Hòa thượng hiệu là... thọ giới Cụ túc. Nay đến Tăng xin thọ giới Cụ túc. Nay tôi hỏi các nạn sự và cho làm yết-ma thọ giới Cụ túc. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

- Pháp thầy yết-ma hỏi: Nên hỏi: Nay chính lúc nên nói lời chân thật cho đến muốn thọ giới Cụ túc không? Mỗi mỗi pháp giống như thầy giáo thọ đã hỏi.

- Pháp chính thức trao giới: (Trong luật Tát Bà Đa ghi: Phàm người muốn thọ giới, trước hết thuyết pháp mở đường cho họ thành tâm mong cầu, khiến cho họ ở trên tất cả các tình cảnh khởi tâm từ bi, thể cứu độ tất cả chúng sinh, để họ lìa khỏi năm đường chứng quả ba thừa, chớ cầu tự độ, thọ trì giới cấm. Khi khởi tâm tăng thượng này lại được

giới tăng thượng. Hơn nữa giới là chánh nhân của các thiện căn Bồ-đề. Chỉ không chướng nạn trong nhân đạo thì được thọ giới này. Nay người được làm người lại không có chướng nạn có thể thọ giới Cụ túc, thật là hy hữu. Người nên nhất tâm chuyên chú đứng trước chúng Tăng mà cầu giới pháp này, như bệnh nghĩ đến thầy thuốc, như đói muốn ăn, yết-ma thân nghiệm, chúng Tăng có uy lực lớn trong khoảnh khắc có thể đem tất cả công đức khắp pháp giới đặt vào trong thân ông. Người nên hoan hỷ nhất tâm lắng lòng thọ nhận. Khi dạy như vậy rồi nên tác bạch như sau:)

Đại đức Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị Hòa thượng hiệu là... thọ giới Cụ túc. Người này tự nói thanh tịnh, không có chướng nạn, ba y và bát đầy đủ, đã nhận Hòa thượng, cha mẹ cho phép, đã đến trong Tăng xin thọ giới Cụ túc. Nay Tăng cho người tên là... Hòa thượng hiệu là... Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

(Luật Tăng Kỳ ghi: Tác bạch xong, hỏi Tăng có thành tựu không? Cho đến yết-ma lần thứ nhất, thứ hai và thứ ba cũng hỏi như vậy. Đã hỏi thì cần phải trả lời thành hay không thành. Luật Thập tụng ghi: Khi yết-ma thì nên nhất tâm lắng nghe, chớ suy nghĩ, nhận biết việc khác, kính trọng chánh tư duy, tâm hằng ghi nhớ phân biệt, nếu trái phạm Đột-cát-la).

Đại đức Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị Hòa thượng hiệu là... thọ giới Cụ túc. Người này tự nói thanh tịnh, không có các nạn sự, ba y và bát đầy đủ, đã nhận Hòa thượng, cha mẹ cho phép, đã đến trong Tăng xin thọ giới Cụ túc. Nay Tăng cho người tên là... thọ giới Cụ túc với Hòa thượng hiệu là... Các trưởng lão nào đồng ý thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì xin nói ra (Nói ba lần).

Tăng đã cho người tên là... thọ giới Cụ túc với Hòa thượng hiệu là... rồi. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Nay tôi xin ghi nhận như vậy.

Tiếp theo nói tướng Đọa (Khi các Tỳ-kheo đã thọ giới Cụ túc xong trở về lại chỗ cũ. Người mới thọ giới phạm trọng tội. Đức Phật dạy: Khi người mới thọ giới xong, nên nói cho họ mười hai pháp: Bốn pháp đọa, Bốn pháp dụ và Bốn pháp y).

Người tên là... hãy lắng nghe. Đức Thế Tôn Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác nói bốn pháp đọa này. Nếu Tỳ-kheo nào phạm mỗi một pháp thì chẳng phải là con dòng họ Thích. Người trọn đời không được phạm cho đến với tâm nhiễm dục nhìn người nữ.

Nếu Tỳ-kheo hành pháp dâm dục cho đến cùng với súc sinh thì

chẳng phải Sa-môn và chẳng phải con dòng họ Thích. Người trọn đời không nên phạm. Người có thể giữ được không?

Đáp: Được.

Người nhất quyết không được lấy của vật khi người khác không cho dù chỉ lấy lá cây cộng cỏ. Nếu Tỳ-kheo nào ăn cắp năm tiền hoặc vật có giá trị năm tiền thì chẳng phải Sa-môn và chẳng phải con dòng họ Thích. Người trọn đời không nên phạm. Người có thể giữ được không?

Đáp: Được.

Người nhất quyết không được sát sinh dù chỉ con kiến nhỏ. Nếu Tỳ-kheo nào hoặc người hoặc đồng loại với người mà tự tay giết hay dạy người giết, hoặc cầm dao trao cho người hoặc dạy cách chết hoặc khen sự chết, quát tháo hung dữ và dùng lời ác nói chết hơn sống thì chẳng phải Sa-môn và chẳng phải con dòng họ Thích. Người trọn đời không nên phạm. Người có thể thọ trì được không?

Đáp: Được.

Người nhất quyết không được nói dối dù chỉ đùa giỡn. Nếu Tỳ-kheo nào quả thật không đạt pháp hơn người mà tự nói đạt pháp hơn người, các thiên định giải thoát Tam-muội, chánh thọ và các đạo quả thì chẳng phải Sa-môn và chẳng phải con dòng họ Thích. Người trọn đời không nên phạm. Người có thể thọ trì được không?

Đáp: Được.

Chư Phật Thế Tôn vì thị hiện việc thiện mà nói thí dụ: Giống như người chết đi thì mãi mãi không có lại được thân này, như lỗ kim bị hư thì vĩnh viễn không dùng được nữa, như ruột cây Đa-la bị chặt thì không sống và tăng trưởng được, như đá bị bể không thể ghép lại được. Nếu Tỳ-kheo nào phạm mỗi một pháp đọa này mà vẫn đắc pháp Tỳ-kheo thì không có chuyện ấy.

Thọ pháp Tứ Y:

Người tên là... hãy lắng nghe! Đức Thế Tôn Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác nói pháp tứ y (bốn nương dựa).

Tỳ-kheo trọn đời nên nương vào y phần tảo để sống xuất gia thọ giới cụ túc. Người có thể thọ trì được không? Đáp: Được. Nếu sau này được y kiếp-bối, y khâm-bà-la, y câu-xá-na và y tha-da đều là được y dư.

Tỳ-kheo nào trọn đời nương vào khát thực để sống xuất gia thọ giới cụ túc. Người có thể thọ trì được không? Đáp: Được. Nếu sau này được Tăng thỉnh ăn bữa ăn trước bữa ăn sau đều là được thức ăn dư.

Tỳ-kheo suốt đời nương vào nơi gốc cây để sống xuất gia thọ giới

cụ túc. Người có thể thọ trì được không? Đáp: Được. Nếu sau này được phòng lớn nhỏ, phòng trọng đều gọi là được phòng dư.

Tỳ-kheo suốt đời nương vào thuốc tàn khí để sống xuất gia thọ giới cụ túc. Người có thọ trì được không? Đáp: Được. Nếu sau này được tô, dầu, mật và đường phèn đều là được của dư.

Người tên là... hãy lắng nghe. Ta Bạch-tứ-yết-ma được như pháp thọ giới cụ túc rồi. Các trời, rồng và quỷ thần đều nguyện như thế này: Khi nào ta được làm thân người sẽ ở trong chánh pháp luật xuất gia thọ giới cụ túc. Nay người đã được giống như người được làm Vua, ông thọ pháp Tỳ-kheo cũng như vậy, nên cung kính thọ giới. Còn những giới khác Hòa thượng, A-xà-lê sẽ chỉ dạy rõ cho người. Người sẽ sớm đắc giới cụ túc, học ba giới để dập tắt ba ngọn lửa, lìa khỏi ba cõi. Không còn các cấu uế thành tựu A-la-hán. (Khi người thọ giới không biết tuổi và thời gian thọ giới. Đức Phật dạy: Nên chỉ dạy cho họ biết, người thọ giới vào ngày... tháng... năm... Người suốt đời nên nhớ việc này. Các luật và luận đều ghi: Hòa thượng A-xà-lê ghi nhớ cho thời gian xuân hạ và đông, ngày... tháng... cho đến lượng cảnh. Luật này ghi lại: Bấy giờ, Tỳ-kheo không có bậc trên dưới, không cung kính lẫn nhau, bị người đời chê bai. Đức Phật dạy: Loài súc sinh còn có trên dưới, huống gì trong chánh pháp của Ta lại không cung kính lẫn nhau. Các ông từ nay trở đi, người thọ giới trước nên nhận chỗ ngồi thứ nhất, được cúng dường bố thí cung kính lễ bái thứ nhất, cứ phụng hành như vậy. Luật Tứ Phần ghi: Sẽ khiến người thọ giới cụ túc đi trước).

Pháp thỉnh y chỉ sư:

(Các Tỳ-kheo Hòa thượng mất, vì không có Hòa thượng A-xà-lê nên mặc y trên dưới không như pháp. Đức Phật dạy: Vì mười điều lợi ích, từ nay cho phép các Tỳ-kheo có A-xà-lê tự nhiên sinh tâm xem đệ tử như con, đệ tử tự nhiên xem A-xà-lê như cha. Trong việc Hòa thượng đã nói cho đến văn A-xà-lê ghi: Để lộ vai bên phải, cởi giày dép, quỳ xuống chấp tay thỉnh như sau:)

Đại đức nhất tâm niệm! Con tên là... nay cầu thầy làm y chỉ. Nay xin thầy vì con làm y chỉ, con nương thầy để sống và dạy giới cho con, con sẽ nhận lời y chỉ của thầy (Trong luật không dạy nói ba lần, chỉ nói một lần là đủ. Vì A-xà-lê nên trả lời): Người chớ buông lung. Năm loại pháp bất cộng ngữ (Bấy giờ, Lục quần Tỳ-kheo không kính giới, đối với thầy không biết hổ thẹn, không kính không yêu và không cúng dường. Đức Phật dạy: Nên làm năm pháp bất cộng ngữ).

1. Không nói chuyện với ta.

2. Vật của người không thừa với ta.
3. Không được vào phòng ta.
4. Không được cầm y bát và giúp làm việc chúng của ta.
5. Không nên đến gặp ta.

Đệ tử sám hối lỗi (Đức Phật dạy: Đệ tử sám hối lỗi: trạch vai áo bên phải, gối phải quỳ xuống đất, dùng hai tay nâng chân thầy, hạ thấp mình thừa như sau):

Con còn nhỏ ngu si, sau không dám làm nữa (nếu thầy nhận sự sám hối thì tội của đệ tử dứt trừ).

Pháp ni chúng trao giới (Luận Thiện Kiến ghi: Ni là nữ, ma là mẹ, vì trọng ni nên gọi như vậy. Luận Trí Độ ghi: Ni được vô lượng luật nghi, nên được đứng sau Tỳ-kheo. Đức Phật vì nghi thức không tiện nên để đứng sau Sa-di).

Pháp trao giới Sa-di ni:

(Pháp yết-ma nuôi và cạo tóc xuất gia, tất cả đều nói giống như trong Tỳ-kheo, chỉ có Hòa thượng cần phải đủ mười hai tuổi hạ và thêm chữ “Ni” là khác. Ni độ Sa-di-ni, Thức-xoa-ma-na, Đại Tỳ-kheo-ni đều riêng cần phải yết-ma nuôi chúng vì ni mỗi năm độ đệ tử phạm tội. Hoặc pháp xả nuôi chúng. Pháp xin chúng chuẩn theo đó thì biết, không nêu lại).

Pháp trao giới Thức-xoa-ma-na:

(Luật ghi: Bảy giờ, các Tỳ-kheo-ni không trao trước giới cho đệ tử, hai năm lại cho thọ đại giới nên ngu si không hiểu biết, không thể học giới. Đức Phật dạy: Cho yết-ma hai năm có thể biết có không. Nhưng sáu pháp tâm tịnh, hai năm tâm tịnh. Theo luật Tứ Phần, mười tám đồng nữ, mười tuổi đã lấy chồng. Những người này cho hai năm học giới đủ mười hai tuổi thọ giới cụ túc. Theo trong luật này, hoặc có thể như vậy, hoặc mười tám đồng nữ chưa lao khổ chí tiết chưa thành, cho phép hai năm đủ mười hai tuổi đến lúc lấy chồng, vì trải qua lao khổ giữ hạnh để trưởng thành liền cho thọ giới cụ túc, không cần học giới chỉ cần tác pháp Bạch-tứ-yết-ma, trừ lượng họ có khả năng hay không. Trong giới ni ghi: Tuy đủ mười hai tuổi đã lấy chồng mà có các loại bệnh điếc câm. Các Tỳ-kheo-ni cho thọ giới cụ túc, ngu si không hiểu biết, không có khả năng học giới. Đức Phật dạy: Nay cho phép các Tỳ-kheo-ni Bạch-tứ-yết-ma cho người nữ mười hai tuổi, tuổi đã lấy chồng thọ giới Cụ túc. Người kia muốn thọ giới Cụ túc nên đến trong Tỳ-kheo-ni Tăng thừa. A-di Tăng lắng nghe. Con tên là... đã lấy chồng đủ mười hai tuổi, cầu xin Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc. Nay đến

Tăng xin thọ giới cụ túc. Cúi xin Tăng thương xót cho con thọ giới cụ túc. Xin như vậy Ba lần. Các Tỳ-kheo-ni nên trừ lượng có thể cho thọ hay không cho thọ).

Một Tỳ-kheo-ni yết-ma như trước (Nghĩa là như pháp cho nuôi chúng ở trước, hoặc có thể làm yết-ma theo câu từ như trình bày ở trước, không nói những lời yết-ma khác).

Văn này (Chính là thọ giới cụ túc).

Pháp xin hai năm học giới (Đức Phật dạy: Người muốn thọ giới đến trong Tỳ-kheo-ni tăng xin Ba lần, oai nghi đầy đủ, để lộ vai bên phải, cởi bỏ giày dép, đánh lễ Tăng, rồi quỳ xuống chấp tay thưa như sau):

A-di Tăng lắng nghe! Con tên là... Hòa thượng hiệu là... Nay đến Tăng xin hai năm học giới. Cúi xin A-di Tăng thương xót cho con hai năm học giới (Thưa Ba lần như vậy rồi, Sa-di-ni nên đến chỗ mắt thấy tai không nghe).

Pháp cho hai năm học giới:

A-di Tăng lắng nghe! Sa-di này tên là... Hòa thượng hiệu là... Nay đến Tăng xin hai năm học giới. Nay Tăng cho Sa-di này tên là... Hòa thượng hiệu là... hai năm học giới. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

A-di Tăng lắng nghe! Sa-di-ni này tên là... Hòa thượng hiệu là... Nay đến Tăng xin hai năm học giới. Các trưởng lão nào đồng ý thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã cho Sa-di này tên là... Hòa thượng hiệu là... Nay đến Tăng xin hai năm học giới. tăng đã đồng ý thì im lặng. Nay tôi xin ghi nhận như vậy.

Tiếp theo nói pháp của giới tướng.

(Đức Phật dạy nên cho nói tên sáu pháp).

Người tên là... hãy lắng nghe! Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác nói sáu pháp không được phạm.

Nhất quyết không được phạm dâm dục cho đến với tâm ô nhiễm nhìn người nam khác. Nếu Thức-xoa-ma-na hành pháp dâm dục cho đến loài súc sinh thì chẳng phải Thức-xoa-ma-na, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể giữ được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được trộm cắp cho đến lá cây, cọng cỏ. Nếu Thức-xoa-ma-na hoặc ở trong làng xóm hay ở nơi đồng trống vật của người khác giữ mà ăn trộm năm tiền thì chẳng phải Thức-xoa-ma-na,

chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể giữ được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được sát sinh cho đến con kiến nhỏ. Nếu Thức-xoa-ma-na tự tay giết người, cầm dao trao cho người dạy giết, dạy cách giết và khen ngợi sự chết người giết thì chẳng phải Thức-xoa-ma-na, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể giữ được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được nói dối cho đến đùa giỡn. Nếu Thức-xoa-ma-na tự mình không đắc pháp hơn người mà tự nói có các thiền giải thoát, Tam-muội chánh thọ hoặc chứng đắc đạo quả thì chẳng phải Thức-xoa-ma-na, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể giữ được không? Đáp: Được.

Không được uống rượu. Nếu Thức-xoa-ma-na uống rượu thì chẳng phải Thức-xoa-ma-na, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể giữ được không? Đáp: Được.

Không được ăn phi thời. Nếu Thức-xoa-ma-na ăn phi thời thì chẳng phải Thức-xoa-ma-na, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể giữ được không? Đáp: Được.

(Bốn giới trước là căn bản, hai giới sau là tùy hỷ làm, cho nên riêng để người kia hai năm học giới. Nếu phạm bốn giới trước thì sẽ đuổi đi. Nếu phạm hai giới sau, theo luật Tứ Phần thì nên cho thọ giới lại. Nhưng trong giới này giống với bốn giới trước tức là tứ trọng phương tiện, nghĩa là cùng với người nam xúc chạm nhau, ăn trộm dưới năm tiền, giết súc sinh, nói lời dối gạt nhỏ, nếu phạm bốn giới này cũng cho thọ giới lại. Tất cả pháp ni giới cần phải học, trừ tự tay lấy thức ăn và trao thức ăn cho người khác, tùy thuận thực hành mười tám việc. Nếu ngày tháng không đủ hai năm thì không cho thọ giới cụ túc. Trong luật Tứ Phần nói một năm là mười hai tháng).

Pháp Tỳ-kheo-ni thọ giới:

(Theo tông này, ni có sáu pháp thọ giới:

1. Tám kính.
2. Mười một chúng.
3. Hai mươi chúng.
4. Thọ từ xa.
5. Mười hai tuổi lấy chồng.

6. Nghĩa lập biên địa mười người. Lúc đầu Ba-xà chỉ một người. Chuẩn theo năm trăm Thích nữ. Còn bốn trường hợp khác thọ chung với tất cả).

1. Trước hết nói rõ bốn pháp (Cần phải đầy đủ tám duyên)

Pháp thỉnh Hòa thượng (Ý cần thỉnh trong giới Tỳ-kheo đã giải thích, nên để lộ vai bên phải, cởi giày dép, quỳ xuống chấp tay thỉnh như sau):

Con tên là... nay cầu thầy làm Hòa thượng. Thầy vì con làm Hòa thượng. Con rất vui khi được thầy làm Hòa thượng. Thầy làm Hòa thượng con nương ở nên được thọ giới cụ túc (Nói ba lần): Có thể (hay nói): Ta sẽ dạy giới cho người (hoặc nói): Người chớ buông lung.

2. Dẫn người thọ giới đến (Trong Luật ghi: Đệ tử các Tỳ-kheo học hai năm, giới không thành tựu lại thọ giới cụ túc. Đức Phật dạy: Không nên như vậy, phạm Đột-kiết-la. Từ nay cho phép phải hợp ý của Hòa thượng, A-xà-lê, rồi tập họp chúng mười người, dẫn người thọ giới đến chỗ thọ giới đứng chỗ mắt thấy tai không nghe).

3. Pháp sai giáo thọ sư (Hòa thượng nên nói với thầy yết-ma):

Trưởng lão nay nhận yết-ma (Sau khi được sai như vậy, thầy yết-ma nói):

A-di Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc, vị hiệu là... làm giáo thọ sư. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

4. Pháp giáo thọ sư kiểm hỏi: (Một hỏi Hòa thượng, hai hỏi người thọ giới, nên đến trước Hòa thượng hỏi):

Đã độ người này chưa (Đáp: Chưa. Nên nói: Trước độ người này chưa. Nếu nói đã độ nên nói):

Vì người này làm Hòa thượng chưa? (Nếu nói chưa thì nói vì người này làm Hòa thượng. Nếu nói đã làm thì nên hỏi):

Người thọ giới này hai năm học giới ngày tháng đã đủ chưa? Y bát có đầy đủ không? (Đáp: Không đầy đủ nói khiến cho đầy đủ thì lại hỏi):

Tự có hay mượn của người khác? (Nếu trả lời mượn thì nên nói với người chủ bỏ, rồi sau đó đến chỗ người thọ giới nói):

Người không nên sợ hãi, lát nữa ta sẽ dẫn người đến chỗ cao thẳng (Đáp: Xin vâng. Nếu trước chưa biết rõ về họ thì không nên vội vã dạy bảo. Khi mặc y thì nên lên xem họ có bị bệnh nặng không?)

Đây có phải là Tăng-già-lê, Uất-đà-la-tăng, An-đà-hội, Phú-kiến-y và y tắm không? (Nếu người kia không biết nên nói cho biết. Tiếp theo nên cho người thọ giới bát. Lại nên nói):

Người tên là... hãy lắng nghe. Nay chính là lúc cần nói lời chân thật. Nay ta hỏi người: Nếu có thì nên trả lời có. Không trả lời không.

Người không giết cha chứ? Người không giết mẹ chứ? Người không giết A-la-hán chứ? Người không có tâm ác làm thân Phật chảy máu chứ? Người không có phá hòa hợp Tăng chứ? Người không phạm Tỳ-kheo tịnh hạnh chứ? Người không phải là phi nhân chứ? Người không phải là súc sinh chứ? Người không phải là huỳnh môn chứ? Người không phải là nhị hình chứ? Người không phải là kẻ tự cạo đầu xưng mình là Tỳ-kheo-ni chứ? Người không bỏ nội ngoại đạo chứ? Người chưa từng xuất gia trì giới không đầy đủ chứ? (Nếu theo câu hỏi trả lời là không thì nên hỏi tiếp).

Người nữ có các căn bệnh như sau: bệnh hủi, bệnh hủi trắng, bệnh ung thư, bệnh căn tiêu, bệnh điên cuồng, bệnh lậu, bệnh mỡ chảy ra. Người có những căn bệnh nan y như vậy không? Người không mắc nợ người ta chứ? Người chẳng phải là vợ của người khác chứ? Chồng người có cho phép không? Người không phải là người của quan chứ? Người không phải là đầy tớ chứ? Người là người phải không? Nữ căn đầy đủ không? Người không phải là huỳnh môn chứ? Người không phải là thạch nữ chứ? Người không phải hai đường hợp một chứ? Bệnh nguyệt thường xuất ra không? Người hai năm học giới ngày tháng có đầy đủ không? Người đã cầu Hòa thượng chưa? Cha mẹ có cho phép không? Người muốn thọ giới cụ túc không? (Tùy theo từng câu hỏi trả lời đúng như pháp. Lại nên dạy):

Như ta đã dạy người, lát nữa vào trong Tăng cũng hỏi như vậy. Người cũng nên trả lời đúng như vậy.

5. Pháp gọi vào trong chúng. (Thầy giáo giới kia nên trở vào trong chúng đứng thưa): Tôi đã hỏi xong (Thầy yết-ma nên bạch):

A-di Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc, vị hiệu là... hỏi đã xong. Nay cho phép dẫn đến. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch. (Thầy giáo thọ nên dẫn đến dạy đánh lễ Tăng).

6. Pháp dạy xin giới. (Đánh lễ dưới chân Tăng rồi, dẫn đến chỗ thầy yết-ma quỳ xuống chấp tay bạch thầy yết-ma theo Tăng xin thọ giới cụ túc. Dạy):

Con tên là... cầu Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc. Nay đến Tăng xin thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... cúi xin Tăng thương xót tế độ con (xin Ba lần rồi, thầy giáo giới sau đó trở lại ngồi).

7. Giới sư bạch Hòa thượng (Thầy yết-ma nên bạch như sau):

A-di Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc, đến trong Tăng xin thọ giới cụ túc với Hòa thượng hiệu

là... Nay tôi ở trong Tăng nêu các vấn nạn và làm yết-ma thọ giới cụ túc. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

8. Pháp thầy yết-ma hỏi. (Nên nói: Người tên là... hãy lắng nghe! Nay chính là lúc cần nói chân thật cho đến muốn thọ giới cụ túc không? (Tất cả như thầy giáo thọ hỏi ở trên, người kia cũng trả lời đầy đủ như vậy).

9. Chính thức trao bốn pháp. (Thầy yết-ma tùy theo căn cơ chỉ dạy để họ phát tâm vô thượng, khiến đầy đủ bốn pháp, rồi tác bạch như sau):

A-di Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc. Người kia đến trong Tăng xin thọ giới cụ túc, tự nói thanh tịnh, không có các nạn sự, đã đủ hai năm học giới, năm y bát đầy đủ, đã cầu Hòa thượng, cha mẹ đã cho phép, rất muốn thọ giới cụ túc. Cúi xin Tăng nay cho người tên là... thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

A-di Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc. Người kia đến trong Tăng xin thọ giới cụ túc, tự nói thanh tịnh, không có các nạn sự, đã đủ hai năm học giới, năm y bát đầy đủ, đã cầu Hòa thượng, cha mẹ đã cho phép, rất muốn thọ giới cụ túc. Cúi xin Tăng nay cho người tên là... thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... Các A-di nào đồng ý thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì xin nói ra. (Nói ba lần)

Tăng đã cho người tên là... thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... Tăng đã đồng ý vì im lặng. Nay tôi xin ghi nhận như vậy.

- Pháp bốn pháp ni đến trong đại Tăng thọ giới:

(Luật ghi: Hòa thượng, A-xà-lê nên tập họp mười Tỳ-kheo-ni, Tăng dẫn người thọ giới đến trong Tỳ-kheo Tăng. Đúng lẽ nếu ni Tăng tự kiết đại giới là phạm tội biệt chúng).

Pháp thỉnh thầy yết-ma (Trong luật không có chánh văn, theo Tỳ-kheo thọ giới ở trước cũng khiến thỉnh thêm, nên dạy):

Con tên là... nay thỉnh Đại đức làm yết-ma A-xà-lê, cúi xin Đại đức vì con làm yết-ma A-xà-lê, con nương Đại đức nên được thọ đại giới, từ mẫn cố! (Thỉnh ba lần, vị kia nên trả lời): Có thể.

Pháp xin thọ đại giới:

(Luật ghi: Nên đối trước thầy Tỳ-kheo yết-ma hai gối quỳ xuống đất xin thọ giới cụ túc. Thầy yết-ma ni nên dạy nói):

Con tên là... cầu Hòa thượng hiệu là... thọ giới cụ túc đã ở trong chúng thọ giới cụ túc rồi, thanh tịnh không có nạn sự, đã đủ hai năm học giới, y bát đầy đủ, đã cầu Hòa thượng, cha mẹ đã cho phép, không phạm tội thô ác, rất muốn thọ giới cụ túc. Nay đến Tăng xin thọ giới cụ túc với Hòa thượng hiệu là... Cúi xin Tăng từ bi thương xót tế độ con (Nói ba lần)

Pháp thầy yết-ma hỏi:

(Luật ghi: Pháp hỏi lại xin trong, đã hỏi thanh tịnh. Nhưng trong các bộ cùng hành pháp hỏi, nên kiểm vấn. Thầy yết-ma muốn nói cặn kẽ nên tác bạch như sau):

Đại đức Tăng lắng nghe! Người này tên là... cầu vị hiệu là... thọ giới cụ túc. Người kia đến trong Tăng xin thọ giới cụ túc. Nay tôi sẽ hỏi các nạn sự và làm tác pháp yết-ma thọ giới cụ túc. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

Pháp chính thức hỏi chướng nạn: (Trước hết nên an ủi, như trên đã nói. Lại hỏi: Nay chính là lúc cần nói lời chân thật cho đến muốn thọ giới cụ túc không? Mỗi mỗi đều giống như trên pháp thầy đã hỏi).

Pháp chính thức thọ giới thể:

(Thuyết pháp khai đạo giới để khiến cho họ chuyên tâm thọ nhận giới pháp, như trước đã nói).

Đại đức Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị hiệu là... thọ giới cụ túc, đã ở trong một chúng thọ giới cụ túc rồi, thanh tịnh không có các nạn sự, đã đủ hai năm học giới, những gì trước nên làm đã làm xong, y bát đầy đủ, đã cầu Hòa thượng, cha mẹ đã cho phép, không phạm tội thô ác, muốn thọ giới cụ túc. Nay đến Tăng xin thọ giới cụ túc với Hòa thượng hiệu là... Cúi xin Tăng nay cho người tên là... thọ giới cụ túc với Hòa thượng hiệu là... Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Người tên là... cầu vị hiệu là... thọ giới cụ túc, đã ở trong một chúng thọ giới cụ túc rồi, thanh tịnh không có các nạn sự, đã đủ hai năm học giới, những gì trước nên làm đã làm xong, y bát đầy đủ, đã cầu Hòa thượng, cha mẹ đã cho phép, không phạm tội thô ác, muốn thọ giới cụ túc. Nay đến Tăng xin thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... Cúi xin Tăng nay cho người tên là... thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... Các trưởng lão nào đồng ý thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã cho người tên là... thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... rồi. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Nay tôi xin ghi nhận như vậy.

Pháp nói tướng đọa:

Người tên là... hãy lắng nghe! Đức Như Lai Ứng Cúng Đấng Chánh Giác nói pháp Đọa. Nếu Tỳ-kheo nào phạm mỗi một pháp này thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ.

Nhất quyết không được phạm dâm dục cho đến với tâm ô nhiễm nhìn người nam khác. Nếu Tỳ-kheo-ni nào hành pháp dâm dục cho đến loài súc sinh thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể giữ được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được trộm cắp cho đến lá cây, cọng cỏ. Nếu Tỳ-kheo-ni nào ở trong làng xóm hay trên đồng trống ăn trộm vật thuộc của người khác bảo hộ năm tiền hoặc hơn năm tiền thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được giết hại cho đến con kiến nhỏ. Nếu Tỳ-kheo-ni nào tự tay giết người, cầm dao trao cho người dạy giết, dạy cách chết và khen ngợi sự chết người giết thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được nói dối cho đến đùa giỡn. Nếu Tỳ-kheo-ni tự mình không đắc pháp hơn người hoặc nói có các thiên giải thoát, Tam-muội chánh thọ, hoặc đạo, hoặc quả thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được gần gũi với người nam. Nếu Tỳ-kheo-ni nào dục phát khởi mạnh tâm biến loạn xúc chạm trên thân của người nam từ mái tóc xuống đầu gối, từ đầu gối trở lên, hoặc người nam xúc chạm như vậy cũng không được nhận, hoặc đè xuống, hoặc nắm, hoặc đỡ lên, hoặc đặt xuống, hoặc kéo thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được gần gũi với người nam. Nếu Tỳ-kheo-ni nào dục phát khởi mạnh tâm biến loạn nhận sự nắm tay, nắm y, hoặc hẹn cùng đi, hoặc cùng đi với nhau không có ai, hoặc cùng đứng riêng với nhau, hoặc cùng nói chuyện riêng, cùng ngồi chung, hoặc hai thân sát nhau, đầy đủ tám việc thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không được tùy thuận phi pháp theo lời Tỳ-kheo-ni. Nếu Tỳ-kheo-ni nào biết Tỳ-kheo tăng hòa hợp như pháp cử tội Tỳ-kheo mà tùy thuận Tỳ-kheo này. Các Tỳ-kheo-ni nên nói: Này chị em! Tỳ-kheo này bị Tăng hòa hợp như pháp cử tội, cô chớ có tùy thuận theo. Khi can gián như vậy mà kiên trì không bỏ, nên hai Ba lần can gián. Hai Ba lần can gián bỏ việc này thì tốt, nếu không bỏ thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nhất quyết không nên che giấu tội thô ác của người khác. Nếu Tỳ-kheo-ni biết Tỳ-kheo-ni khác phạm tội Ba-la-di. Sau một thời gian, người kia bỏ đạo, hoặc chết, hoặc đi xa, hoặc bị cử tội, hay căn biến đi nói với Tỳ-kheo khác như vậy: Trước đây tôi biết Tỳ-kheo này phạm tội Ba-la-di mà không bạch Tăng, không nói với người khác thì chẳng phải Tỳ-kheo-ni, chẳng phải Thích chủng nữ. Trong giới này suốt đời không được phạm, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Chư Phật Thế Tôn khéo nói chỉ dạy việc hiện tiền, giống như cái kim bị hư lỗ thì không thể sử dụng được, giống như người chết rồi không sinh lại được thân này nữa, giống như ruột cây Đa-la bị chặt không thể sinh trưởng được, giống như viên đá bị vỡ không thể gắn lại được. Nếu Tỳ-kheo-ni nào ở trong tám pháp này phạm mỗi một pháp mà trở lại thành Tỳ-kheo-ni thì không thể có chuyện ấy

Tiếp theo nói tám kính pháp.

Người tên là... hãy lắng nghe! Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác nói tám pháp không thể trái. Người suốt đời không nên vi phạm:

Tỳ-kheo-ni mỗi nửa tháng nên đến chúng Tỳ-kheo xin người giáo giới. Tỳ-kheo-ni không được ở chỗ không có Tỳ-kheo an cư ba tháng hạ. Khi Tỳ-kheo-ni tự tứ nên đến chỗ Tỳ-kheo Tăng thỉnh ba việc thấy nghe và nghi tội. Thức-xoa-ma-na hai năm học giới xong nên thọ giới cụ túc trong hai bộ đại Tăng. Tỳ-kheo không được mắng nhiếc Tỳ-kheo. Không được ở trong nhà bạch y nói Tỳ-kheo phá giới, phá oai nghi, phá kiến. Tỳ-kheo-ni không được cử tội Tỳ-kheo, trái lại Tỳ-kheo được phép quả trách Tỳ-kheo-ni. Tỳ-kheo-ni phạm tội thô ác trong mỗi nửa tháng hành Ma-na-đỏa ở trong hai bộ Tăng. Sau khi mỗi nửa tháng hành Ma-na-đỏa xong nên ở trong hai mươi vị Tăng mà xuất tội. Tỳ-kheo-ni tuy thọ giới trước một trăm tuổi cũng phải đánh lễ, đứng dậy nghinh đón Tỳ-kheo mới thọ giới.

Tiếp theo nói pháp bốn y.

Người tên là... hãy lắng nghe! Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác nói bốn pháp y này, suốt đời thọ pháp tứ y là người xuất gia thọ giới cụ túc. Nương vào y phần tảo xuất gia thọ giới cụ túc, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nếu được y dư, y kiếp bối, y khâm-đà-la, câu-xá-da, y cù-đồ-già và y gai nên nhận. Nương pháp khát thực, xuất gia thọ giới cụ túc, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nếu được thức ăn dư, thức ăn của Tăng bữa ăn trước, bữa ăn sau hoặc thức ăn thỉnh nên thọ. Nương vào ngọa cụ thô xấu xuất gia thọ giới cụ túc, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được.

Nếu được nhà dư như am thất, thành thất, nhà lớn, nhà nhỏ, nhà vuông tròn nên nhận. Nương vào thuốc hạ tiện xuất gia thọ giới cụ túc, người có thể thọ trì được không? Đáp: Được. Nếu được thuốc dư như tô, dầu, mật và đường nên nhận.

Người tên là... hãy lắng nghe! Người đã Bạch-tứ-yết-ma, thọ giới cụ túc rồi. Các trời, rồng, thần, Càn-thát-bà thường nguyện: Khi nào chúng ta được làm thân người sẽ xuất gia thọ giới cụ túc. Người này đã được như người được vương vị. Nay người thọ pháp Tỳ-kheo-ni cũng như vậy. Người nên vui vẻ nhẫn nhục, vui vẻ cùng nói chuyện, cùng nhận giáo giới, nên học ba giới để diệt trừ ba độc, vượt qua ba cõi, chứng đắc quả A-la-hán. Có những gì chưa biết Hòa thượng A-xa-lê sẽ dạy cho người.